

factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salutis æternæ, appellátus a Deo pónitex juxta órđinem Melchisedech.

R. Exaudivit Dóminus deprecationem meam: * Dóminus orationem meam suscepit. **V.** Clamávi in toto corde meo, exaudi me Dómine. Dóminus orationem. Glória Patri. Dóminus orationem.

In II. Nocturno.

Ant. Cum orátis, non éritis sicut hypócritæ, qui amant in synagógis et in ángulis plateárum stantes oráre, ut videántur ab homínibus.

Psalmus 42.

Iúdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iniquo, et dolóso érué me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætificat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Cum orátis, non éritis sicut hypócritæ, qui amant in synagógis et in ángulis plateárum stantes oráre, ut videántur ab homínibus.

Ant. Tu autem cum oráveris, intra in cubículum tuum, et clauso óstio, ora Patrem tuum in abscondito.

Psalmus 63.

Exauđi Deus orationem meam cum deprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multítudine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmáverunt sibi sermónem nequam.

Narráverunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiáverunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudábuntur omnes recti corde.

Ant. Tu autem cum oráveris, intra in cubículum tuum, et clauso óstio, ora Patrem tuum in abscondito.

Ant. Factum est autem in illis diébus, éxiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratione Dei.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxiliium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotióem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dormiet, * qui custódit Israél.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Factum est autem in illis diébus, éxiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratione Dei.

V. Pater mi, si possibile est. **R.** Tránseat a me calix iste.

Pater noster. **secreto.**

V. Et ne nos indúcas in

tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Ipsius pietas et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculorum. **R.** Amen.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens. **R.** Amen.

Ex Tractatu S. Cypriani Episcopi et Martyris.

De Oratione Dominica.

Lectio iv.

Nec verbis tantum, sed et factis Dominus orare nos docuit, ipse orans frequenter, et deprecans, et quid facere nos oporteret exempli sui contestatione demonstrans, sicut scriptum est: Ipse autem fuit secedens in solitudinem, et adorans. Et iterum: Exivit in montem orare, et fuit pernoctans in oratione Dei. Quod si ille orabat, qui sine peccato erat, quanto magis peccatores oportet orare! Et si ille per totam

noctem jugiter vigilans continuis precibus orabat, quanto nos magis in frequentanda oratione debemus nocte vigilare! Orabat autem Dominus, et rogabat non pro se: quid enim pro se innocens precaretur? sed pro delictis nostris, sicut et ipse declarat, cum dicit ad Petrum: Ecce satanas expetivit, ut vos vexaret quomodo triticum: ego autem rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Et postmodum pro omnibus Patrem deprecatur dicens: Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui credituri sunt per verbum ipsorum in me: ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te; ut et ipsi in nobis unum sint.

R. Simon, Simon, ecce satanas expetivit vos ut cribraret sicut triticum: * Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua. **V.** Et tu aliquando conversus confirma fratres tuos. **E**go autem.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Christus perpetuae det nobis gaudia vitae. **R.** Amen.

Ex Commentariis S. Anselmi Episcopi.

In Epist. ad Hebraeos.

Lectio v. Cap. 5.

Sicut verus Pontifex obtulit preces: nam in Evangelio saepe legitur orasse, et maxime apud Lucam, qui sacerdotis in eo descripsit personam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces et supplicationes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem oravit de resurrectione carnis suae, ac de nostra salute, et instante jam passione, obtulit supplicationes, id est, humillimas et instantissimas orationes cum summa devotione cordis et affectione, quando factus in agonia prolixius orabat, et factus est sudor ejus sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. Et has preces supplicationesque obtulit, id est, obviam tulit Patri per exauditionem sibi obvianti. Obtulit eas ad eum qui posset il-

lum a morte salvum facere, id est resuscitare, ad eum quem scivit esse sufficientem ut salvaret eum, id est, immortalem et impassibilem faceret eripiendo a morte; ut nec anima remaneret in inferno, nec caro putresceret in sepulchro.

R. Oratio humiliantis se nubes penetrabit: * Et donec propinquet, non consolabitur. **V.** Et non discedet donec Altissimus aspiciat. **E**t donec.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris. **R.** Amen.

Lectio vi.

Et obtulit has cum clamore valido, id est, cum intentione pie devotionis vehementissima et efficacissima, ut quando prolixius orabat, et etiam cum lacrimis; quia in illa prolixa oratione credendus est lacrimas effudisse, cum et guttae sanguinis pro sudore decurrerent ab ejus corpore; et exauditus est, quia quod quaesierat, accepit in resurrectione. **E**x-

auditus est, id est, extra númerum aliórum ómnium auditus est, quóniam super omnem creatúram post laboris sui militiam a Patre sublimátus est, et hoc pro sui reveréntia, id est, secúndum hoc, quod ipse sicut Dei Fílius, dignus est reveréntia et veneratióne. Vel pro sua reveréntia in Deum, id est, propter quod ipse super ómnia Patrem revéritus est et honorávit. Sive pro sua reveréntia, id est, sicut sua religio méruit. Sanguinis quoque ejus effusio potest intélligi clamor válidus, in quo exauditus est pro reveréntia ejúsdem passiónis. Reveréntia est, quod sine peccáto passus est sola caritáte.

R. Fiant aures tuæ auscultántes, et óculi tui apérti: * Ut aúdias oratióem servi tui. **V.** Quam ego oro coram te hódie nocte ac die. **Ut aúdias. Glória Patri. Ut aúdias.**

In III. Nocturno.

Ant. Tribulátio et angústia invenérunt me, mandáta tua meditátio mea est.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tribulátio et angústia invenérunt me, mandáta tua meditátio mea est.

Ant. Sustínui qui simul contristarétur, et non fuit;

et qui consolarétur, et non invéni.

Psalmus 12.

Usquequo Dómine obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimicus meus super me? * réspice, et exaúdi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimicus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Sustínui qui simul contristarétur, et non fuit; et qui consolarétur, et non invéni.

Ant. Adhæsit paviménto ánima mea, vivífica me secúndum verbum tuum.

Psalmus 87.

Dómine Deus salutis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad preceñ meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine

tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia: * aut médici suscítábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditíone?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua: * et justítia tua in terra obliuiónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea præueniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam: * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Adhæsit pavíménto

ánima mea, vivífica me secúndum verbum tuum.

V. Vigiláte, et oráte. **R.** Ut non intrétis in tentatióem.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Avínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. **R.** Amen.

V. Jube domne benedícere.

Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. **R.** Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 22. d.

In illo témpore: Egréssus Iesus ibat secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 10. Comment. in Luc. cap. 22.

Pransfer a me cálicem istum: quasi homo mortem recúsans, quasi Deus sen-

téntiam suam servans. Opórtet enim mori nos sæculo, ut resurgámus Deo: ut juxta divínam senténtiam lex maledictiónis resoluta in terræ limum naturæ fine solvátur. Quod autem ait: Non mea voluntas, sed tua fiat; suam ad hóminem rétulit, Patris ad divinitátem. Volúntas enim hóminis, temporális, volúntas divinitátis, æterna. Non ália volúntas Patris, ália Filii. Una enim volúntas, ubi una divinitas. Disce tamen Deo esse subjéctus, ut non quod ipse vis éligas, sed quod Deo scias esse placitúrum.

R. Veni in altitúdinem maris: * Et tempéstat demérsit me. **V.** Salvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad animam meam. **Et tempéstat.**

V. Jube domne benedícere.

Bened. Divinum auxílium máneat semper nobíscum. **R.** Amen.

Lectio viii.

Deínde verbórum ipsórum proprietátem considerémus. Tristis est, in-

quit, ánima mea. Et alibi: Nunc ánima mea turbáta est valde. Non ergo suscépiens, sed suscépta turbátur. Anima enim obnoxia passiónibus, divinitas libera. Dénique spíritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed ánima. Non est tristis sapiéntia, non divína substántia, sed ánima. Suscépit enim animam meam, suscépit corpus meum. Non me feféllit, ut áliud esset, et áliud viderétur. Tristis videbátur, et tristis erat, non pro sua passióne, sed pro nostra dispersióne.

R. Intret in conspéctu tuo orátio mea: * Inclína aurem tuam ad precem meam. **V.** Quia repléta est malis ánima mea, et vita mea inférno appropinquávit. **Inclína. Glória. Inclína.**

V. Jube domne benedícere.

Bened. Ad societátem civium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

R. Amen.

Lectio ix.

Dénique ait: Percúttiam pastórem, et disper-

géntur oves gregis. Tristis erat, quia nos párvulos relinquébat. Céterum quam constánter se morti obtúlerit consequéntia declárant: quandóquidem quæréntibus occúrrit, turbátos confirmávit, trépidos provocávit, proditórem ósculi dignatióne suscepit. Nec illud distat a vero, si tristis erat pro persecutóribus suis, quos sciébat immánis sacrilégii pœnas datúros. Et ídeo dixit: Transfer hunc cálicem a me. Non quia Deus Dei Fílius mortem tímébat, sed quia nec malos pro se períre volébat.

Hymnus

Ss. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli, et univérsæ potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim, * incessábili voce proclámant:

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis número,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia, Patrem * imménsæ majestátis,

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hómíne: * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo: * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni: * quos pretiósó ságuine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis: * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tu-

um Dómine, * et bédic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies * bédicimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine: * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos, * quemámodum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi: * non confúndar in ætérnum.

Ad Laudes.

V. Deus in adjutórium. 1.

Ant. Venit Jesus cum discípulis suis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit illis: Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem.

Psalmus 92.

Dóminus regnávít, decórem indútus est: * indútus est

Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóribus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem dierum.

Glória Patri.

Ant. Venit Jesus cum discípulis suis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit illis: Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem.

Ant. Et assúmpto Petro, et duóbus filiis Zebedæi, cœpit contristári, et mœstus esse.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióne et generatióne veritas ejus.

Glória Patri.

Ant. Et assúmpto Petro, et duóbus filiis Zebedæi, cœpit contristári, et mœstus esse.

Ant. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui superstratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsít ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt animam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gláddii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedicat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terram tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confíteántur tibi pópuli

Deus: * confíteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confíteántur tibi pópuli Deus, confíteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Ant. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum.

Ant. Et progréssus pusillum, prócidit in fáciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possíbile est, tránseat a me calix iste.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3. e.

Benedicite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicite Angeli Dómini Dómino: * benedicite cœli Dómino.

Benedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dó-

mino: * benedicite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedicite sol et luna Dómino: * benedicite stellæ cœli Dómino.

Benedicite omnis imber et ros Dómino: * benedicite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedicite ignis et æstus Dómino: * benedicite frigus et æstus Dómino.

Benedicite rores et pruina Dómino: * benedicite gelu et frigus Dómino.

Benedicite glácies et nives Dómino: * benedicite noctes et dies Dómino.

Benedicite lux et ténebræ Dómino: * benedicite fúlgura et nubes Dómino.

Benedicat terra Dóminum: * laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedicite montes et colles Dómino: * benedicite univérta germinántia in terra Dómino.

Benedicite fontes Dómino: * benedicite mária et flúmina Dómino.

Benedicite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedicite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiae et pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spírítu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dic. Glória Patri, neque Amen; in aliis Canticis dicuntur.

Ant. Et progréssus pusillum, prócidit in fáciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, tránseat a me calix iste.

Ant. Pater mi, si non potest hic calix transíre, nisi

bibam illum, fiat volúntas tua.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlorum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora: * serpéntes, et volúcrés pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * principes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salutem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. Pater mi, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

Capitulum: Matth. 26.
Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilare et orate, ut non intratis in tentationem.

Hymnus.

Venit e caelo Mediátor alto,
 Quem sacri dudum cecinere vates.

Parce mœrori, lacrimisque amaris,
 Filia Sion.

Attulit mortem vetus hortus, unde
 Culpâ prodivit, novus iste vitam
 Hortus en affert, ubi nocte
 Jesus

Permanet orans.

Vindicem placat Genitoris iram:
 Réprimit forti jacienda dextra

Fúlmina: occurrít scéleri
 expiándo

Sponte Redemptor.

Sic teret duros láqueos
 avérni

Et diu clausam reserábit
 aulam:

Nos ad æterni révocans
 beáta
 Gaúdia regni.

Laus, honor Patri, genitæque Proli,
 Cui datum nomen super
 omne nomen,
 Et Paracléto decus atque
 virtus

Omne per ævum. Amen.
V. Doce nos orare. **R.** Sic
 ergo vos orábitis.

Ad Bened. Ant. Factus in
 agonía prolíxius orábat.
 Et factus est sudor ejus
 sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

Benedíctus Dóminus Deus
 Israël,* quia visitávit,
 et fecit redemptionem
 plebis suæ:

Et eréxit cornu salutis
 nobis: * in domo David
 púeri sui.

Sicut locútus est per os
 sanctorum,* qui a sæculo
 sunt, prophetarum ejus:

Salútem ex inimicis nostris,*
 et de manu omnium,
 qui odérunt nos:

Ad faciendam misericórdiam
 cum pátribus nostris:

* et memorári testaménti
 sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit
 ad Abraham patrem nostrum,
 * datúrur se nobis:

Ut sine timóre, de manu
 inimicórum nostrórum liberáti,
 * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia
 coram ipso,* ómnibus diébus
 nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi
 vocáberis: * præíbis enim
 ante faciém Dómini paráre
 vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salutis
 plebi ejus: * in remissionem
 peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ
 Dei nostri: * in quibus
 visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in tén
 ebris, et in umbra mortis
 sedent: * ad dirigéndo
 pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ant. Factus in agonía
 prolíxius orábat. Et factus
 est sudor ejus sicut guttæ
 sánguinis decurréntis in
 terram.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui
 in horto verbo et ex
 émplo nos orare docuisti
 ad tentatiónum perícula
 superánda: concéde propítius;
 ut nos oratióni semper
 inténti, ejus copiósum
 fructum cónsequi mereámur:
 Qui vivis et regnas.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

V. Benedicámus Dómino.
R. Deo grátias.

V. Fidélium animæ per
 misericórdiam Dei requiescant
 in pace. **R.** Amen.

*In fine, si discedendum sit a
 Choro, dicitur una ex Antíph.
 B. M. V.; ut habetur supra 9.
 vel 10. post Completorium.*

Ad Primam.

Pater noster. **A**ve María.
Credo. **V.** Deus in adjutórium.
 1.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere,
 Deum precémur súplices,
 Ut in diúrnis áctibus
 Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
 Ne litis horror ínsonet;